

CYBORYJUM (12) *sb n*

ci- (7), cy- (5); -ri- (9), -ry- (3).

o jasne.

sg indecl cyboryjum (11). *ϕ pl N* cyboryjã (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI (jeden z tych samych przykładów) i XVIII w.

Naczynie kościelne lub szafka na ołtarzu służąca do przechowywania hostii; hierotheca, pastophorium, pegma a. theca Sacrosanctae Eucharistiae asservandae, sanctuarium Cn [kieliszek – ciborium Cn] (12): Item v řzwyãnthego krziza w kofzcyelye řchczynkã vkradl przed Ciborium przedal yã Capinořzce za 5 quarthnikow *LibMal 1547/136v; RejKup i6; MurzHist D2v; KrowObr 197v; Fercula pulpita in quibus deorum simulachra servabantur, Almáriye/ Spidwãski w których pogãni chowali obrãzy řwoych Bogów/ rownie yako w nãřzich kořcieléch Ciboria. Mqcz 122a; řz to thák á nie ták iáko ty mnimalř/ mař řzukáć Kryřtufá Páná řwego [...]: oto go řzukay y w zãmknieniu/ idř do klařtorá ábo do zákryřtiey/ ábo poklękni przed Cyborium boć thám pewnie ieřt *RejPos 261; CzechRozm 265; Skarřyw 368; CzechEp 231; WujNT 174; Nie z Sákrámentu áni z Ciborium przyidřie ná řãd/ mowiã ři niewierni/ ále z niebá. SkarKaz 243b; KlonWor B.**

MM